

mod demokrati. Her ser vi så SF i virkeligheden se væk fra, hvad FN har opfordret til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 14.25

Spm. nr. S 522

7) Til statsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Vil statsministeren vurdere fremskridtsmulighederne i Irak i lyset af den meningsmåling, som The Sunday Telegraph refererer det britiske forsvarsministerium for at have fået foretaget, og som viser, at 82 pct. af de adspurgte irakere er stærkt imod tilstedeværelsen af britiske og amerikanske soldater, 72 pct. siger, at de ingen tillid har til de udenlandske styrker, 67 pct. siger, at soldaterne gør dem mindre trygge, og 65 pct. sympatiserer med den væbnede modstandskamp, også i det område, hvor danske soldater opererer?«

Villy Søvndal (SF):

Det er altid noget – synes jeg – når vi når det punkt i debatten her, hvor statsministeren begynder at påberåbe sig FN, efter at statsministeren har været med til at starte en krig, som ifølge FN's generalsekretær var en ulovlig krig. Det er et noget selektivt forhold, statsministeren har til FN.

Men jeg vil i forlængelse af det sidste spørgsmål spørge: Vi ser nu en række lande trække sig fra det, statsministeren betegner som koalitionen – man kunne også tale om præsident Bushs stadig mindre gruppe af tilknyttede lande, Norge har senest trukket sig, før det Spanien, før det en række sydamerikanske lande, en række europæiske lande – og tror statsministeren så ikke, at når koalitionen bliver så smal, at den vel efterhånden stort set kun består af statsministeren og hans gode ven Bush og Blair og ganske få mere, så er det, fordi det tal, at 82 pct. af den irakiske befolkning siger nej, har overbevist regeringerne i en række lande om, at det her er en mission, der har meget ringe udsigt til nogen sinde at lykkes?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Villy Søvndal har stillet et meget interessant spørgsmål her, som indeholder en meget, meget betydelig fejl. Hr. Villy Søvndal skriver til sidst i sit spørgsmål, at 65 pct. sympatiserer med den

væbnede modstandskamp også i det område, hvor danske soldater opererer. Det er ganske enkelt fuldstændig forkert, lodret forkert.

Lad mig først sige, at i det danske ansvarsområde, som udelukkende befinder sig i Basraprovinen, er der faktisk en faldende folkelig opbakning til angreb på koalitionen. Den seneste måling viser, at godt 15 pct. finder det i orden – jeg har tidligere i dag nævnt det tal – at foretage voldelige angreb på koalitionen, og det tal er faktisk faldet fra omkring 20 pct. tidligere på sommeren. Så udviklingen er helt anderledes end den, som hr. Villy Søvndal forsøger at beskrive. Det siger altså noget om, at der er et stort flertal i befolkningen i de sydlige provinser, som ikke billiger terroristernes væbnede kamp.

Det tal på 65 pct., som hr. Villy Søvndal refererer, er for en bestemt provins, Maisan, som er det britiske ansvarsområde, og når hr. Villy Søvndal bytter om på tallene, kan det jo nok skyldes, at han ikke har fundet tid til at besøge Irak og heller ikke de danske tropper.

Villy Søvndal (SF):

Jeg er nu ikke så sikker på, at et besøg i Irak vil muliggøre en meningsmåling, hvor man – men det venter jeg da spændt på at statsministeren gør – går rundt og spørger irakerne; jeg tror, det er noget lidt andet, man laver, når man er på besøg i Irak.

Men de tal, jeg refererer, er fra den undersøgelse, som er gengivet af Ritzau, og det er jeg jo nødt til at gøre, når jeg ikke kan få adgang til undersøgelsen. Det har vi bedt om, men fået afslag på. Men jeg er glad for, at statsministeren siger – sådan forstod jeg statsministeren – at så får vi alligevel undersøgelsen efter diskussionen i dag. Jeg vil godt lige høre statsministeren, om det var rigtigt opfattet, at vi efter diskussionen i dag får undersøgelsen.

Men i forhold til Ritzaus meldinger citerede jeg fra Ritzaus artikel fra i mandags, hvor man skriver:

»I det britiskkontrollerede Sydirak, hvor også de danske styrker holder til, støtter hele 65 procent af de adspurgte op om væbnede angreb på de udenlandske styrker.«

Det er jo det, jeg har at henholde mig til, for jeg har ikke adgang til det detaljerede kig ind i rapporten, men det får jeg forhåbentlig. Men vil statsministeren medgive, at 65 pct. støtter, og så kan vi skændes om, hvor de 65 pct. er afgrænset? Og er det ikke stadig væk forrygende tæt?